

Skoleplaner, at Folkeskoleklasserne fremfor alt ikke maa forsømmes af Hensyn til Oprettelse af kommunale Mellemskoler, og det maa siges, at Ministeriet ogsaa gennemgaaende finder god Forstaaelse heraf hos Købstæderne. Man er derfor i adskillige Købstæder ogsaa nu oppe paa saa stort et Timetal i de egentlige Folkeskoleklasser, som man overhovedet kan naa op til, 30 Timer om Ugen og endda mere.

Og det ærede Medlems nedsættende Ytringer om Folkeskolen paa Landet ere ingenlunde berettigede. Efter disse Udtalelser skulde Skolen paa Landet altsaa staa omtrent som efter Anordningen af 1814, og den ny Skolelov skulde her ingen Betydning have haft udover den, at Lærerne have faaet bedre Lønninger. Det ærede Medlem for Kellersup (Jensen-Knudstrup) har jo allerede imødegaaet det ærede Medlem paa dette Punkt, og jeg kan ganske slutte mig til denne Imødegaaelse og de Udtalelser, der i den Anledning fremkom fra det ærede Medlem. Folkeskolen paa Landet er lige saavel som i Købstæderne i jævn og stadig Fremgang, og om det end maa siges, at Fremgangen er mere foranlediget ved Loven end ligefrem paakrævet af denne og derfor for en Del kan siges at ske ad Frivillighedens Vej, saa ser jeg netop heri en stor Fordel. Skolelovens § 33, der anviser Statstilskud til Opførelse af ny Skolebygninger, har bevirket, at der i de senere Aar er opført mange ny Landsbyskoler, og det ypperlige Skoler, Landsbyskoler, som man for nogle Aar tilbage slet ikke vilde have tænkt sig Muligheden af. Skolelovens Fastsættelse af Maksimum for Børnetallet i en Klasse bevirker en Forøgelse af Lærerkrafterne, og ogsaa her ser man meget foretaget ad Frivillighedens Vej, idet man mange Steder omkring i Landkommunerne er skreden til en Udvidelse af Skolen, en Forøgelse af Lærerkrafterne, Oprettelse af Firklasseskoler, for det lovbefalede Maksimum af Børnetaallet er naaet. Med Hensyn til Undervisningen maa særlig nævnes, at Gymnastikken er i betydelig Fremgang. Der bygges efterhaanden Gymnastikhuse ved vore Landsbyskoler, og denne Bevægelse vil sikkert tage stærk Fart, hvis Rigsdagen tiltræder det af mig stillede Forslag paa Finansloven om, at der fremtidig ogsaa skal kunne gives Statstilskud alene til Opførelse af Gymnastikhuse.

Karakteristisk for Folkeskolen paa Landet er den hurtige Tilvækst af For-

skoler. Saadanne have naturligvis ogsaa stor Betydning for selve Hovedskolens Vedkommende. I øvrigt har Ministeriet under Overvejelse at forlænge Forskolelærerindernes Uddannelsesetid fra 1 til 1½ Aar — hvad jo kan ske i Henhold til Lov —, samtidig med, at man sikrer sig bestemte Kundskaber ved Optagelse paa Forskolelærerindeseminarierne. Forskolelærerindevirksomheden maa i det hele siges at have staaet sin Prøve og bliver ved Smaabørns Undervisning i Forskolen og af Kvinder et værdifuldt Led af vor Folkeskole. Og dette vil ventelig blive endnu bedre, naar disse Lærerinder faa en noget fyldigere Uddannelse end den, der nu bliver dem til Del.

Vinterlærerinstitutionen i Egne med spredt Befolkning bliver jo i Almindelighed meget kritiseret. Men vi maa jo her i København ikke glemme, hvorledes de faktiske Forhold ere ude paa en spredt og tyndt befolklet Hedeegn. Glemmes maa det heller ikke, at disse Vinterskolelærere ofte bevirke en Udvidelse af Undervisningen. Ofte ansættes saadanne ved en Skole, hvor der efter Loven kun skulde være een Lærer og to Klasser, og Vinterskolelæreren Virksomhed betyder da Hverdags- og Heldagsundervisning for alle Børn Vinterhalvaaret igennem. Vinterlærerinstitutionen er derfor i sig selv god og nødvendig, men Lønnen er jo ringe, og Krafterne blive for en Del derefter. Ministeriet har dog jævnlig ved Stadfæstelse af Skoleplaner og ved Skoleplaners Revision foranlediget Lønnen noget forhøjet. I øvrigt kunde jeg tænke mig den Mulighed, at vi ved Fastsættelse af en virkelig Optagelsesprøve til Seminarierne kunde gøre denne Prøve til en Betingelse for dem, der ville opnaa Ansættelse som Vinterlærere, saaledes at man altsaa fastsatte en Prøve, der gav Adgang dels til Optagelse paa et Seminarium, dels til Ansættelse som Vinterlærere.

Medens jeg saaledes ingenlunde kan give det ærede Medlem Ret i, at vi have ladet vor Folkeskoleundervisning ligge, eller at denne er saa omtrent paa det i 1814 givne Grundlag, og at der ikke skulde være Interesse for eller være Fremgang i Sagen ude i Landkommunerne, saa kan jeg derimod dele det ærede Medlems Ønske om en forbedret Læreruddannelse. Det er formentlig ogsaa bekendt, at Ministeriet har taget Spørgsmaalet om en fyldigere Uddannelse op til Forhandling foreløbig indenfor en Kreds af Mænd, der have med Læreruddannelsen at gøre. Ved